

Hypulus bifasciatus

Enbandad brunbagge

Skalbaggar, Tenebrionoidea (olikfotade baggar m.fl.)

NE

NA

LC

DD

NT

VU

EN

CR

RE

Sårbar (VU)
B2ab(iii)

Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Coleoptera (skalbaggar), **Familj:** Melandryidae (brunbaggar),
Släkte: *Hypulus*, **Art:** *Hypulus bifasciatus* - enbandad brunbagge (Fabricius, 1792) **Synonymer:**

Kännetecken

En smal, brokigt färgad övervägande brun skalbagge som är 5–6 mm lång. Antennerna är ganska långa och kraftiga. Längst bak på halsskölden finns två tydliga gropar. Och längst fram finns en svart fläck. Längst bak på täckvingarna finns två svarta tvärband.

Utbredning och status

Känd från Skåne, Blekinge, Småland, Öland, Gotland och Södermanland. Närmast i Danmark, Finland och Litauen. Världsutbredningen sträcker sig från Mellaneuropa österut till Kaukasus.

Ekologi

Larvutvecklingen sker vanligen i klent, vitrötat stam- och grenvirke som ligger på marken, av främst hassel, al, avenbok, bok, hagtorn, klibbal och vildapel. De grenar som angrips är i regel nedbäddade i löv och har en särpräglad seg, guldfärgad ved. Även i gamla, starkt murkna stubbar. Larvutvecklingen är vanligen tvåårig. Skalbaggen övervintrar i sin puppkammare i veden.

Hot

Avverkning av lövskog till förmån för barrträdsplantering.

Åtgärder

Bevara i största möjliga utsträckning lövskogsbestånden inom artens utbredningsområde.

Litteratur

- Baranowski, R. 1977. Intressanta skalbaggsfynd 1 (Coleoptera). *Ent. Tidskr.* 98: 11–28.
Palm, T. 1951. Anteckningar om svenska skalbaggar. VI. *Ent. Tidskr.* 72: 39–53.
Palm, T. 1959. Die Holz- und Rindenkäfer der süd- und mittelschwedischen Laubbäume. *Opusc. Ent. Suppl.* XVI: 292.

Författare

Stig Lundberg 1997. Rev. Bengt Ehnström 2000. © ArtDatabanken, SLU 2006.